

den mangfoldighed af børn og elever og behov, den møder.

Kan vi ikke friste Socialdemokraterne til at anlægge den samme respekt for det decentrale i styringen, så den ikke kun gælder for de vilkår, der er gældende for det indholdsmæssige?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg havde nær sagt, at der faktisk er lidt for god plads i det socialdemokratiske gruppeværelse, men det arbejder vi på at ændre – men det skal jeg springe over her.

Det er ikke Socialdemokratiet, der er partiet her i Folketinget, der taler om en større centralisering af skolen. Det er ikke Socialdemokratiets tilgang til de forhandlinger, vi har haft omkring skoleforliget, og en af årsagerne til, at Socialdemokratiet er med i skoleforliget, er jo faktisk, at vi vil prøve at sikre, at det stadig væk er en decentral skole, og at det er kommunerne, der har ansvaret for skolerne. Så jeg fristes ikke, hvis jeg må sige det på den måde, af en dagsorden, der hedder, at vi skal ind i større centralisering af den danske folkeskole.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i Socialdemokratiets evalueringskriterier, men jeg vil så sige, at jeg ikke synes, det lykkes så godt for Socialdemokratiet i den forligskreds, man er i, at sikre respekten for det decentrale og sikre respekten for lærernes arbejde, sikre, at der bliver vist tillid til, at den professionelt engagerede lærer faktisk kan udfolde det decentralt bestemte rum, som folkeskolen er.

Så derfor synes jeg, at der er sådan en vis inkonsekvens i den socialdemokratiske skolepolitik, når man på den ene side godt vil være med til at lave en endog særdeles stærk styring via test og rapporter, og hvad ved jeg, men har en meget åben og decentral holdning til de vilkår, skolerne har til rådighed for at kunne møde de centrale krav og den styring, der bliver lagt ned over skolen fra oven.

Jeg håber selvfølgelig, at Socialdemokratiet vil følge den decentrale trend og lade det stå meget stærkere i skolepolitikken, men det er lidt mærkeligt at høre, at der er den her inkonsekvens i den måde, man går til det på.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nu fik jeg ikke lige fat i spørgsmålet, men jeg erindrer, at vi har udvekslet synspunkter om det her op til flere gange og i op til flere timer her i Folketingssalen, og jeg har på fornemmelsen, at vi får mulighed for at gøre det igen.

Kl. 19.55

Jeg vil bare sige, at i de lovforslag, som er fremsat, og som er til behandling her i Folketingssalen, er det op til flere gange præciseret, at skolerne er kommunernes ansvar, og det, der er tale om i lovgivningen, er bl.a. at stille nogle indholdsmæssige redskaber til rådighed for skolerne og for lærerne.

Formanden:

En kort bemærkning behøver ikke nødvendigvis at indeholde et spørgsmål.

Tak til hr. Kim Mortensen. Og så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan med det samme røbe, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Det er Enhedslistens påstand, at folkeskoleforliget ikke sikrer kvaliteten i folkeskolen. Det er en skråsikker påstand, i og med at forliget ikke er trådt i kraft endnu, og i øvrigt er jeg heller ikke enig i den påstand. Enhedslisten har åbenbart den indstilling, at kvaliteten udelukkende har noget at gøre med at tilføre flere ressourcer til folkeskolen. Danmark har i dag verdens dyreste folkeskole, og det betyder, at forudsætningerne for at gøre skolen bedre, end den er i dag, er til stede.

Derudover undrer det mig, at Dansk Folkeparti og forligspartierne gang på gang kritiseres for, bl.a. fra Enhedslistens side, at stille de centrale krav, som vi nu engang stiller. Dette beslutningsforslag kunne man godt tolke i hvert fald som en begyndelse til en statsliggørelse af folkeskolen, men Enhedslisten har vel et standpunkt, til man tager et nyt, og jeg går ud fra, at det er det her et udtryk for.

Dansk Folkeparti kan sagtens ude i fremtiden forestille sig en statsskole, men det ville være på sin plads at afvente resultatet af folkeskoleforliget, og det har vi naturligvis også tænkt os at gøre. Vi er af den opfattelse, at folkeskoleforliget præciserer kommunernes ansvar over for den lokale skole i forbindelse med den årlige kvalitetsrapport.